

AUKŠTŪJŲ MOKYKLŲ REALIŪJŲ IŠTEKLIŲ VERTINIMO APŽVALGA

Apžvalgoje pateikiamos aukštųjų mokyklų realiųjų išteklių vertinamųjų sričių ir rodiklių 2008 – 2014 metų kaitos tendencijos

Vilnius

2015 m. rugsėjo 10 d.

Pradžių pradžia...

2010 m. rugsėjo mėnesį patvirtintame Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarime Aukštųjų mokyklų išorinio vertinimo tvarkos apraše apibrėžti aukštųjų mokyklų išorinio vertinimo uždaviniai:

- įvertinti aukštųjų mokyklų realiųjų (materialinių ir žmogiškųjų) išteklių atitiktį minimaliems studijų sąlygų ir organizavimo kokybės reikalavimams;
- įvertinti aukštosios mokyklos statute (įstatuose, nuostatuose) nurodytos veiklos atitiktį teisės aktų nustatytiems reikalavimams, Europos aukštojo mokslo erdvės nuostatom.

Nutarime nurodoma, kad pirmasis uždavinys pasiekiamas įvertinant šias penkias sritis: materialinių išteklių studijoms pakankumą ir prieinamumą; atliekamų mokslinių, taikomųjų tyrimų (mokslinės veiklos), profesionalaus meno veiklos aprėptį; pedagoginio ir administracinio personalo sudėtį, struktūrą ir kvalifikaciją; priimamų į studijas studentų akademinį pasirengimą ir pasirenkamų studijų motyvaciją, studentų skaičiaus kaitą; aukštųjų mokyklų valstybės biudžeto lėšų naudojimo veiksmingumą.

Dar prieš patvirtinant šį Nutarimą buvo sudaryta ekspertų darbo grupė, kuri pradėjo rengti Aukštosios mokyklos realiųjų išteklių vertinimo metodiką (toliau – Metodika), pasitelkdama užsienio šalių gerąją patirtį. Tais pačiais metais atliekamas pilotinis tyrimas, vyksta konsultacijos Vilniuje, Kaune, Klaipėdoje, Panevėžyje dėl aukštosios mokyklos realiųjų išteklių vertinimui naudotinų duomenų.

Atlikus pilotinį tyrimą, gavus jo rezultatus įvyko viešas Metodikos aptarimas Švietimo ir mokslo ministerijoje. Po jo nutarta Metodikos patikslinimui sudaryti dar vieną darbo grupę iš aukštųjų mokyklų atstovų, (įskaitant Lietuvos universitetų rektorių konferenciją (LURK), Lietuvos kolegijų direktorių konferenciją (LKDK)).

Metodikos pirmoji redakcija buvo patvirtinta 2011 m. liepos 1 d. švietimo ir mokslo ministro įsakymu¹, patikslinta 2012 m. balandžio 6 d. siekiant teisinio aiškumo ir tikslumo Metodikos rodiklių išaiškinimuose. Patikslinimas inicijuotas atsizvelgus į aukštųjų mokyklų išsakytus pastebėjimus, kad nepakankamai aiškiai ir tiksliai apibrėžta prašoma iš aukštųjų mokyklų informacija. Patvirtintos metodikos rodiklių išaiškinimų patikslinimą pateikė darbo grupė sudaryta iš Švietimo ir mokslo ministerijos, Mokslo ir studijų stebėsenos ir analizės centro (MOSTA) bei LURK, LKDK. 2014 m.. liepos 18 d. Metodika buvo patikslinta pakeičiant realiųjų išteklių vertinimo rezultatų paskirtį aukštosios mokyklos išoriniame vertinime ir nuo tol realiųjų išteklių rezultatai yra informacija aukštosios mokyklos išorinio vertinimo dalyviams. Realiųjų išteklių vertinimas suteikia informacijos apie aukštosios mokyklos realiųjų išteklių būklę, jų pokyčius pagal vertinamąsias sritis ir / ar rodiklius.

Metodika nustato aukštosios mokyklos ar užsienio aukštosios mokyklos filialo Lietuvos Respublikoje realiųjų (materialiųjų ir žmogiškųjų) išteklių vertinimo principus, vertinimo sritis, eigą, rodiklius ir jų ribines vertes.

Aukštųjų mokyklų realiųjų išteklių atitikties minimaliems studijų sąlygų ir organizavimo kokybės reikalavimams vertinimo rezultatai

Aukštųjų mokyklų realiųjų išteklių atitikties minimaliems studijų sąlygų ir organizavimo kokybės reikalavimams vertinimas pradėtas 2011 metais. Nuo to laiko MOSTA įvertino 44 aukštąsias mokyklas:

¹Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2011 m. liepos 1 d. įsakymas Nr. V-1170 „Dėl Aukštosios mokyklos realiųjų išteklių vertinimo metodikos patvirtinimo“

<https://www.e-tar.lt/portal/lt/legalAct/TAR.BA58DEFD9A3E/jnURRdcyNf>

- 2012 metais – 23 aukštasis mokyklas, iš jų 18 2008–2010 metų ir 5 2009–2011 metų realiuosius išteklius,
- 2013 metais – 17 aukštųjų mokyklų 2010–2012 metų realiuosius išteklius,
- 2014 metais – 8 aukštasis mokyklas 2011–2013 metų realiuosius išteklius,
- 2015 metais – 5 aukštasis mokyklas, iš jų 2 už 2011–2013 metų ir 3 2012–2014 metų realiuosius išteklius.

Realieji ištekliai vertinti pagal 4 vertinamąsias sritis. 2012 ir 2013 metais vertinant realiuosius išteklius buvo taikoma metodikos nuostata, kad jei 50 procentų ir daugiau vertinamąją sritį sudarančių rodiklių rezultatai netenkina metodikoje nustatytų reikalavimų – ši vertinamoji sritis vertinama neigiamai ir jei bent viena vertinamoji sritis įvertinama neigiamai – aukštosios mokyklos realieji ištekliai vertinami neigiamai.

2012 metais iš 23 įvertintų aukštųjų mokyklų 5 aukštųjų mokyklų realiųjų išteklių 2008–2010 metų rezultatai bent vienoje iš keturių vertintų vertinamųjų sričių neatitiko metodikoje nustatytų reikalavimų. Iš 5 neigiamai įvertintų aukštųjų mokyklų, realieji ištekliai šiose vertinamosiose srityse neatitiko reikalavimų:

- „Aukštosios mokyklos priimamų studijuoti asmenų akademinis pasirengimas ir pasirenkamų studijų motyvacija, studentų skaičiaus kaita“ – 3 aukštųjų mokyklų,
- „Aukštosios mokyklos materialijų išteklių studijoms pakankamumas ir prieinamumas“ – 2 aukštųjų mokyklų,
- „Aukštosios mokyklos pedagoginio ir administracinio personalo sudėtis, struktūra ir kvalifikacija“ – 1 aukštosios mokyklos,
- „Aukštosios mokyklos valstybės biudžeto lėšų naudojimo veiksmingumas“ – 1 aukštosios mokyklos.

2013 metais visų vertintų 17 aukštųjų mokyklų realiųjų išteklių rezultatai kiekvienoje vertinamojoje srityje atitiko 50 proc. ir daugiau rodiklių minimalius studijų sąlygų ir organizavimo reikalavimus ir šios aukštosios mokyklos įvertintos teigiamai.

Vertinant aukštųjų mokyklų 2011–2013 metų realiuosius išteklius, dviejų aukštųjų mokyklų neatitiko daugiau kaip 50 proc. rodiklių „Aukštosios mokyklos priimamų studijuoti asmenų akademinis pasirengimas ir pasirenkamų studijų motyvacija, studentų skaičiaus kaita“ vertinamosios srities nustatytų minimalių reikalavimų.

Iš pakartotinai vertintų 3 aukštųjų mokyklų 2012 – 2014 metų realiųjų išteklių, 1 aukštosios mokyklos daugiau kaip 50 proc. rodiklių netenkino minimalių studijų sąlygų ir organizavimo reikalavimų toje pačioje „Aukštosios mokyklos priimamų studijuoti asmenų akademinis pasirengimas ir pasirenkamų studijų motyvacija, studentų skaičiaus kaita“ vertinamoje srityje kaip ir pirmą kartą, kai buvo atliktas šios aukštosios mokyklos 2008–2010 metų realiųjų išteklių vertinimas.

Apibendrinant aukštųjų mokyklų realiųjų išteklių vertinimo rezultatus išryškėjo šios tendencijos:

- Aukštųjų mokyklų realiųjų išteklių vertinimo rezultatai kasmet gerėjo. Neatitiktis reikalavimams išryškėjo atskirose studijų srityse aukštajai mokyklai vykdant studijas dviejose arba daugiau studijų sričių.

- Daugėjo studijų programų, kuriose studentų, priimtų per LAMA BPO su mažesniais nei metodikoje nustatyta minimali vertė (universitetams – 1,8 balo, kolegijoms – 1 balas), dalis yra ne didesnė nei 5 proc. visų priimtųjų į studijų programą studentų skaičiaus. 2014 metais 21 aukštoji mokykla iš 46 atitiko metodikoje nustatytą reikalavimą (16.3 rodiklis „Ištousiųjų į aukštosios mokyklos pirmosios pakopos ir vientisąsias studijas konkursinių balų pagal studijų programas“). Ši tendencija pastebėta visų tipų aukštosiose mokyklose.

- Didesnė dalis trečios pakopos valstybės finansuojamų vietų studentų nebaigė studijų per nustatytą laikotarpį. 2014 metais 8 universitetuose iš 14 mokslo (meno) daktaro laipsnį įgijo mažiau asmenų nei nustatytas metodikoje minimalus reikalavimas. (17.4 rodiklis

„Mokslo (meno) daktaro laipsnį valstybės finansuojamose studijų vietose įgijusiųjų dalies nuo įstojusiųjų į trečiosios pakopos valstybės finansuojamas studijų vietas“).

- Kai kuriuose nevalstybiniuose universitetuose didesnę dalį sudarė dėstytojai, kurie neturi mokslo laipsnio (pripažinti menininkai) bei dėstytojai, kurie toje aukštojoje mokykloje ėjo antraeiles pareigas (15.3 rodiklis „dėstytojų, turinčių mokslo laipsnį (pripažintų menininkų), užimtų etatų ir bendro dėstytojų užimtų etatų santykis“ ir 15.4 rodiklis „dėstytojų, einančių antraeiles pareigas, t. y. laisvu nuo darbo pagrindinėje darbovietėje metu, užimtų etatų ir bendro dėstytojų užimtų etatų santykis“. 6 nevalstybiniai universitetai iš 8 nevykdė studijų trečioje pakopoje.

- Kai kuriuose valstybiniuose universitetuose mažėjo dalis trečiosios pakopos studentų, palyginti su antrosios pakopos ir vientisųjų studijų studentų skaičiumi, taip pat mažėjo antrosios pakopos valstybės finansuojamų studentų įgijusių kvalifikaciją dalis, palyginti su įstojusiųjų į antrosios pakopos valstybės finansuojamas vietas (16.2 rodiklis „trečiosios pakopos studentų skaičiaus ir antrosios pakopos kartu su vientisųjų studijų studentais skaičiaus santykis“ ir 17.3 rodiklis „Aukštojo mokslo kvalifikaciją valstybės finansuojamose studijų vietose įgijusių antrosios pakopos absolventų dalis nuo įstojusiųjų į antrosios pakopos valstybės finansuojamas studijų vietas“).

- Vertinimo metu kai kuriose valstybinėse ir nevalstybinėse kolegijose buvo nustatyta didesnė administracijos kartu su kitais darbuotojais užimtų etatų dalis, palyginti su dėstytojų kartu su mokslo darbuotojais užimtais etatais. Šio rezultato neigiamą tendenciją lėmė sparčiau mažėjantis dėstytojų kartu su mokslo darbuotojais užimtų etatų skaičius (15.5. rodiklis „Aukštosios mokyklos administracijos kartu su kitais darbuotojais užimtų etatų ir dėstytojų kartu su mokslo darbuotojais užimtų etatų santykis“).

Aukštųjų mokyklų 2008-2014 metų realiųjų išteklių stebėsenos rezultatai

Aukštosios mokyklos materialijų išteklių studijoms pakankamumas ir prieinamumas

Šioje vertinamojoje srityje pastebima daugumos rodiklių gerėjimo tendencija (1 pav.).

Bendrojo patalpų ploto tenkančio vienam studentui rodiklis kasmet gerėjo. Tam įtakos turi ir mažėjantis studentų skaičius. Kolegijos šio rodiklio netenkino dažniau nei universitetai ir tai būdingiau privačioms aukštosioms mokykloms. Šio rodiklio kolegijų vidurkis kasmet didėjo, o universitetų po sumažėjimo 2009 ir 2011 m. taip pat didėjo. Pastebimas aukštųjų mokyklų, netenkinančių šio rodiklio skaičiaus mažėjimas.

Pastatų ir patalpų atnaujinimo rodiklis. Aukštosios mokyklos pagal šį rodiklį pradėtos vertinti nuo 2014 metų. Rodiklis stebimas, didžioji dalis aukštųjų mokyklų jį tenkino. Rodiklio vidurkis kasmet gerėjo.

Technologinės (meninės kūrybos) įrangos atnaujinimo rodiklis. Kasmet ir universitetų, ir kolegijų metinis rodiklio vidurkis gerėjo. Aukštųjų mokyklų, netenkinančių šio rodiklio, skaičius taip pat mažėjo.

Bibliotekos (bibliotekų) fondų atnaujinimo rodiklis nors ir netolygiai, bet didėjimo tendenciją išlaiko. Svyravimai skirtingais metais gana žymūs.

Bibliotekos (bibliotekų) fizinių darbo vietų ir Bibliotekos (bibliotekų) kompiuterizuotų darbo vietų rodikliai kasmet gerėjo.

Aukštosios mokyklos belaidžiu ryšiu dengiamo bendrojo patalpų ploto rodiklį didžioji dauguma aukštųjų mokyklų tenkino, padengiamas plotas kasmet didėjo.

Informacinių technologijų išteklių atnaujinimo rodiklis nuosekliai gerėjo ir beveik visos aukštosios mokyklos jį tenkino.

Lėšų, vidutiniškai tenkančių vienam studentui studijų srityse, rodiklis vertinamas nuo 2009 metų. 2009–2011 m. buvo nustatytas pereinamasis laikotarpis – ribinės reikšmės buvo sumažintos. 2012 m., atsižvelgiant į griežtesnius reikalavimus, rodiklio atitiktis minimaliems reikalavimams blogėjo ir iki 2014 m. išliko stabili, dauguma aukštųjų mokyklų reikalavimus tenkina.

Aukštosios mokyklos pedagoginio ir administracinio personalo sudėtis, struktūra ir kvalifikacija

Šioje vertinamojoje srityje pastebima daugumos universitetų rodiklių gerėjimo tendencija. Dauguma kolegijų rodiklių svyruoja ir tenkina reikalavimus.

Studentų skaičiaus, tenkančio vienam dėstytojui, rodiklis. Universitetuose rodiklio vidurkis turi tendenciją šiek tiek gerėti, o kolegijose išlieka tokio pačio lygio, tik pablogėja 2014 m. Nevalstybinėse kolegijose 2014 m. gerokai išaugo studentų skaičius tenkantis vienam dėstytojui. Panaši tendencija buvo ir nevalstybiniuose universitetuose. Šio tipo aukštosiose mokyklose nuo 2012 metų augo studentų skaičius, tenkantis vienam dėstytojui ir 2014 metais priartėjo prie maksimalios ribinės vertės.

Studentų skaičiaus, tenkančio vienam darbuotojui, teikiančiam pagalbą studijų ir mokslinių tyrimų vykdymui, rodiklis. Kolegijose rodiklio vidurkis kasmet gerėjo, universitetuose – svyravo su blogėjimo tendencija 2013 ir 2014 m., ypač tai pastebima nevalstybiniuose universitetuose. Tai buvo vienas iš šioje vertinamojoje srityje blogiau tenkinamų rodiklių. Nors 2012 metais daugelis aukštųjų mokyklų jį pagerino, tačiau iki 2014 metų rodiklio rezultatai blogėjo ir 2014 metais netenkinavo reikalavimų.

Dėstytojų, turinčių mokslo laipsnį (pripažintų menininkų), užimtų etatų ir bendro dėstytojų užimtų etatų santykio rodiklis. Šio rodiklio atitiktis minimaliems reikalavimams daugiau problemų kėlė kolegijoms, bet rodiklio vidurkis kasmet gerėjo, ir šiuo metu beveik visos aukštosios mokyklos jį tenkina.

Dėstytojų, einančių antraeiles pareigas, užimtų etatų ir bendro dėstytojų užimtų etatų santykio rodiklis. Kolegijų rodiklio vidurkis buvo stabilus, pastaraisiais metais nevalstybinių kolegijų rodiklio vidurkis šiek tiek blogėjo, o universitetų po truputėlį gerėjo. Šio rodiklio tenkinimas daugiau problemų kėlė nevalstybiniams universitetams.

Aukštosios mokyklos administracijos kartu su kitais darbuotojais užimtų etatų ir dėstytojų kartu su mokslo darbuotojais užimtų etatų santykio rodiklis. Kolegijų rodiklio vidurkis buvo stabilus, išskyrus pablogėjimą 2014 m., universitetų kasmet gerėjo, bet kelios aukštosios, ypač nevalstybinės, šio rodiklio dar netenkinavo.

Aukštosios mokyklos administracijos kartu su kitais darbuotojais užimtų etatų ir aukštosios mokyklos studentų visos darbo dienos ekvivalentu santykio rodiklis. Aukštųjų mokyklų rodiklio vidurkis stabilus, šio rodiklio tenkinimas aukštosioms mokykloms sudaro mažiausiai problemų.

Aukštosios mokyklos priimamų studijuoti asmenų akademinis pasirengimas ir pasirenkamų studijų motyvacija, studentų skaičiaus kaita

Šioje vertinamojoje srityje kolegijos vertinamos pagal 2, o universitetai pagal 3 rodiklius. Pastebimas 2008–2014 metų rodiklių svyravimas, bet su teigiama vidurkio kitimo tendencija (3 pav.).

Ataskaitiniais metais nutraukusiųjų studijas skaičiaus ir bendro studentų skaičiaus santykio rodiklis. Rodiklis tenkinamas, kolegijų rodiklio vidurkis buvo stabilus, o universitetų nežymiai gerėjo.

Trečiosios pakopos studentų skaičiaus ir antrosios pakopos kartu su vientisųjų studijų studentais skaičiaus santykio rodiklis. Kolegijos pagal šį rodiklį nevertinamos, o universitetai, neturintys doktorantūros teisės, vertinami kaip netenkinantys rodiklio. Ir valstybinių ir nevalstybinių universitetų vidurkis svyravo, bet bendra tendencija – teigiama, tik nevalstybiniams universitetams iki ribinės reikšmės dar toli.

Istojusiujų į aukštosios mokyklos pirmosios pakopos ir vientisąsias studijas konkursinių balų pagal studijų programas rodiklis. Aukštosios mokyklos pagal šį rodiklį vertinamos nuo 2009 m. Valstybės finansuojamose vietose šio rodiklio vidurkis svyruoja, bet daugiau mažiau tenkinamas. Stebint visus įstojusiuosius, rodiklio vidurkis gerėja, bet ribinės reikšmės dar nesiekia.

Aukštosios mokyklos valstybės biudžeto lėšų naudojimo veiksmingumas

Aukštosios mokyklos, neturinčios valstybės finansuojamų vietų, vertinamos pagal vieną rodiklį, o turinčios kolegijos – pagal du rodiklius, universitetai – iki keturių rodiklių, priklausomai nuo to, kuriose studijų pakopose yra finansuojamos vietos (4 pav.).

Aukštosios mokyklos absolventų, užregistruotų Lietuvos darbo biržoje prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos, skaičiaus ir bendro absolventų skaičiaus santykio, rodiklis. Universitetai visuomet tenkino šio rodiklio minimalius reikalavimus, kai kurios kolegijos netenkino 2010 metais. Matyt, ekonomikos krizė padarė įtaką rodiklio vidurkio blogėjimui 2009 ir 2010 m. Vėliau jis tolygiai gerėjo.

Aukštojo mokslo kvalifikaciją valstybės finansuojamose studijų vietose įgijusių pirmosios pakopos ir vientisųjų studijų absolventų dalies nuo įstojusiųjų į pirmosios pakopos ir vientisųjų studijų valstybės finansuojamas vietas, rodiklis. Pastebimas rodiklio blogėjimas iki 2011 metų ir pagerėjimas 2012 metais. Daugiau nei trečdalis aukštųjų mokyklų šio rodiklio minimalių reikalavimų netenkino.

Aukštojo mokslo kvalifikaciją valstybės finansuojamose studijų vietose įgijusių antrosios pakopos absolventų dalies nuo įstojusiųjų į antrosios pakopos valstybės finansuojamas studijų vietas, rodiklis. Šis rodiklis taikomas tik universitetams, rodiklio vidurkis gerėjo nuo 2009 metų, bet 2012 metų vertinimo, apimančio 2010–2012 m., duomenimis, minimalių reikalavimų netenkino apie 40 procentų universitetų. 2014 metų dviejų aukštųjų mokyklų rezultatai yra mažesni nei nustatyta minimali ribinė vertė.

Mokslo (meno) daktaro laipsnį valstybės finansuojamose studijų vietose įgijusiųjų dalies nuo įstojusiųjų į trečiosios pakopos valstybės finansuojamas studijų vietas, rodiklis. Šis rodiklis taikomas tik universitetams, ir tai yra blogiausiai tenkinamas rodiklis, 2012 metų vertinimo duomenimis minimalių reikalavimų netenkina trys ketvirtadaliai universitetų. Rodiklio vidurkis svyruoja su blogėjimo tendencija, bet 2014 m. vėl pastebimas žymus pagerėjimas.

Atliekamų mokslinių, taikomųjų tyrimų (mokslinės veiklos), profesionalaus meno veiklos aprėptis

Atliekamų mokslinių, taikomųjų tyrimų (mokslinės veiklos), profesionalaus meno veiklos aprėptis nustatoma pagal Mokslo ir studijų institucijų mokslo (meno) darbų vertinimo metodiką. Jį 2009–2011 metais atliko Lietuvos mokslo taryba. Vertinimas neapėmė visų aukštųjų mokyklų – tik valstybinius ir du nevalstybinius universitetus. Todėl jį taikyti visoms aukštosioms mokykloms nėra galimybės. Šioje vertinamojoje srityje visos aukštosios mokyklos, kurios buvo pateikusios duomenis mokslinei veiklai įvertinti, atitiko realiųjų išteklių vertinimo minimalius reikalavimus. Šiuo metu šis rodiklis naudojamas stebėsenai.

Išvados

Pradėjus taikyti minimalius reikalavimus aukštųjų mokyklų ištekliams, pastebimas aukštųjų mokyklų išaugęs dėmesys materialiesiems ir žmogiškiesiems ištekliams.

Nors duomenys pateikiami atsakingiau, bet dar ne visose aukštosiose mokyklose yra nusistovėjęs procedūros duomenų apskaitai bei kontrolei, todėl vis dar pasitaiko praėjusio laikotarpio duomenų tikslinimo atvejų.

Realiųjų išteklių vertinimo procesas skatina gerinti Studentų registro kokybę, glaudesnę atsakingų už duomenų tvarkymą institucijų bendradarbiavimą, efektyvesnę duomenų panaudojimą.

Duomenų iš pirminių šaltinių platesnis naudojimas turėtų palengvinti aukštųjų mokyklų apskaitos ir duomenų pateikimo našumą ir padidinti duomenų patikimumą. Kita vertus, kol kas duomenų tikslinimas pirminiuose šaltiniuose iš aukštųjų mokyklų reikalauja daugiau sąnaudų.

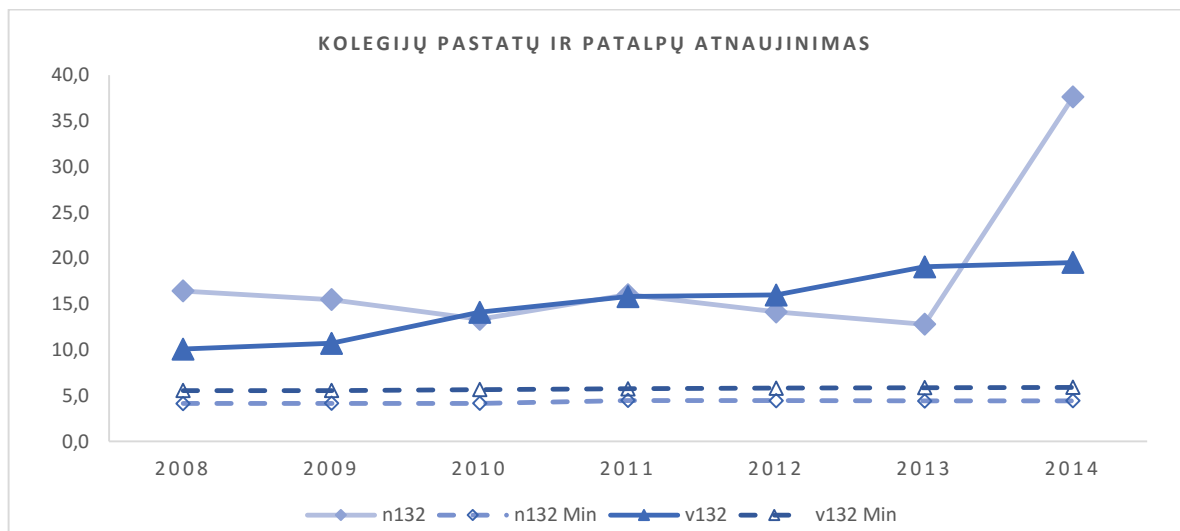
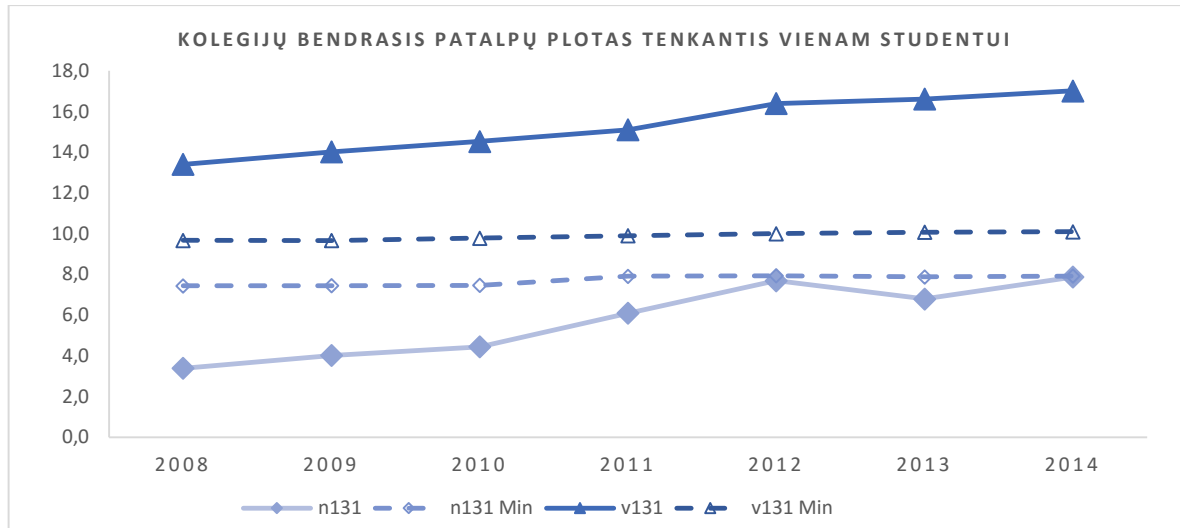
Aukštosios mokyklos realiųjų išteklių vertinimo metodika yra gera priemonė aukštosios mokyklos stebėsenai, t. y. kokius išteklius turi ir kokias sąlygas mokykla sudaro siekiant kokybiškesnių studijų.

Aukštosios mokyklos realiųjų išteklių vertinimo metodika, atsižvelgiant į aukštojo mokslo kaitą, išskylančias naujas iniciatyvas ir mokymosi būdus, pastebėtus metodikos apribojimus ir aukštųjų mokyklų pastabas, turėtų būti nuolat tobulinama.

Vertinamųjų sričių metinių rodiklių vidurkių kaita²

(grafikuose: n – nevalstybinės, v – valstybinės įstaigos)

1 pav. Aukštosios mokyklos materialijų išteklių studijoms pakankamumas ir prieinamumas³

² Rodikliams su nuoroda (maks) nustatoma maksimali ribinė vertė, su nuoroda (interv) nustatomas atitikimo intervalas. Visiems kitiems rodikliams nustatoma minimali ribinė vertė.

³ 131 – bendrasis patalpų plotas tenkantis vienam studentui

132 – pastatų ir patalpų atnaujinimas

133 – technologinės (meninės kūrybos) įrangos atnaujinimas

134 – bibliotekos (bibliotekų) fondų atnaujinimas

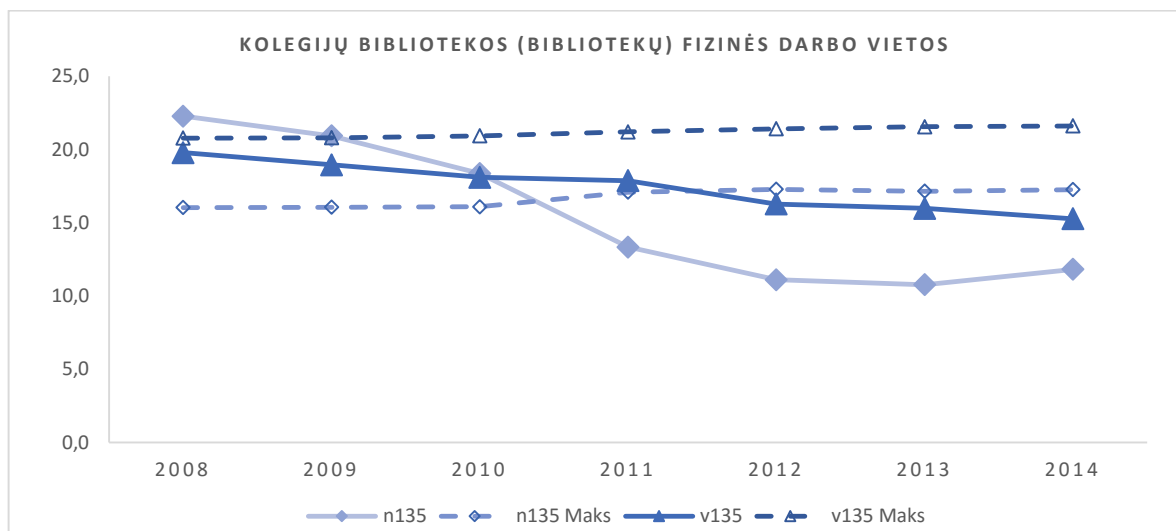
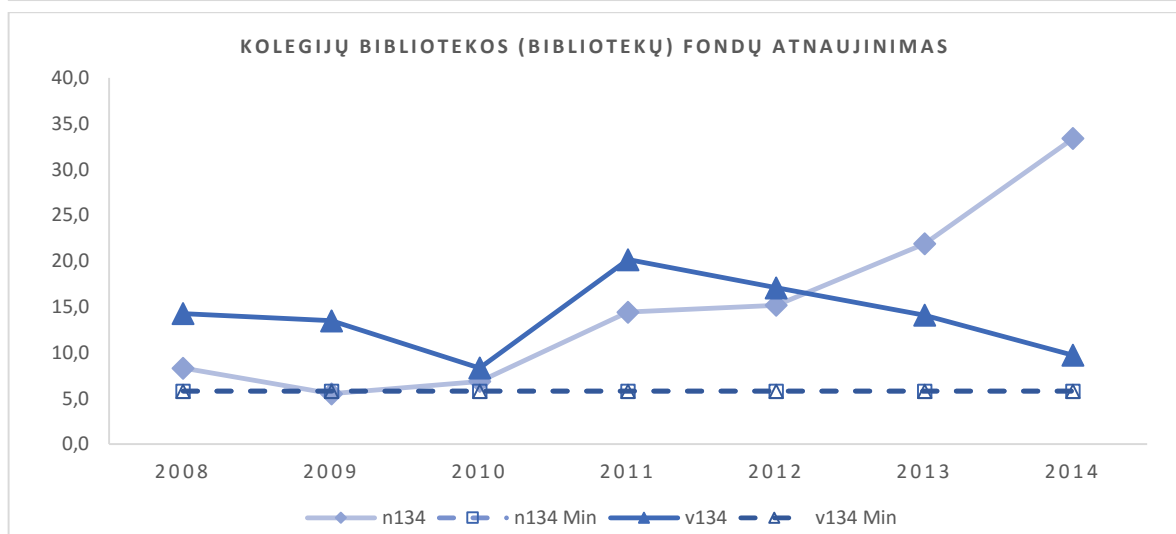
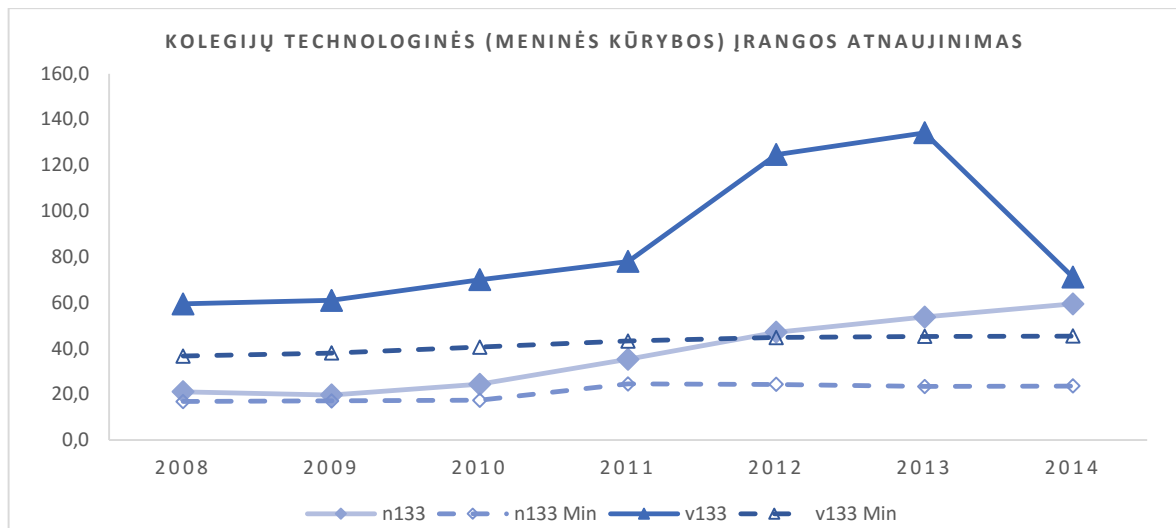
135 – bibliotekos (bibliotekų) fizinės darbo vietos

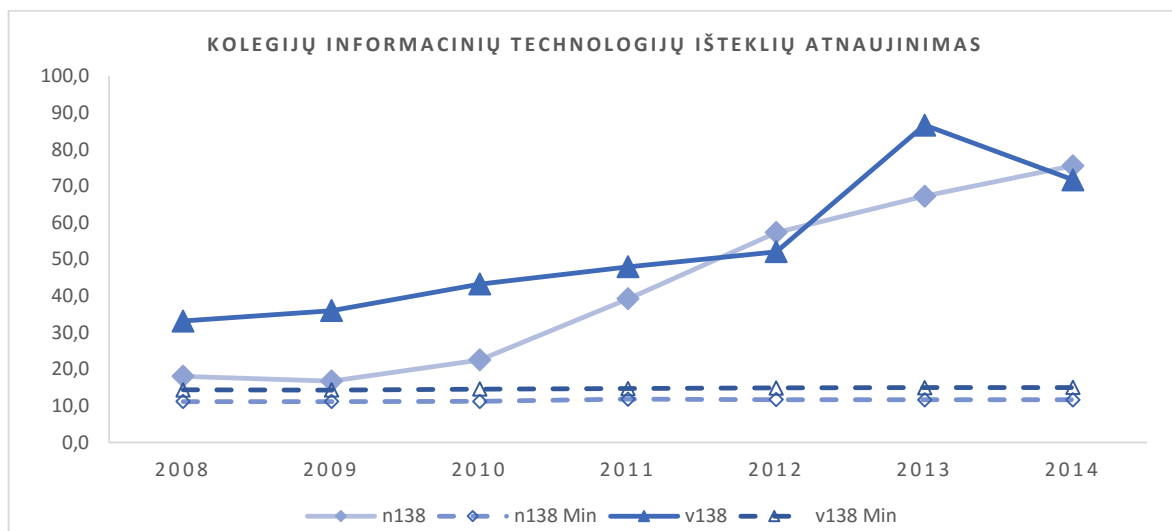
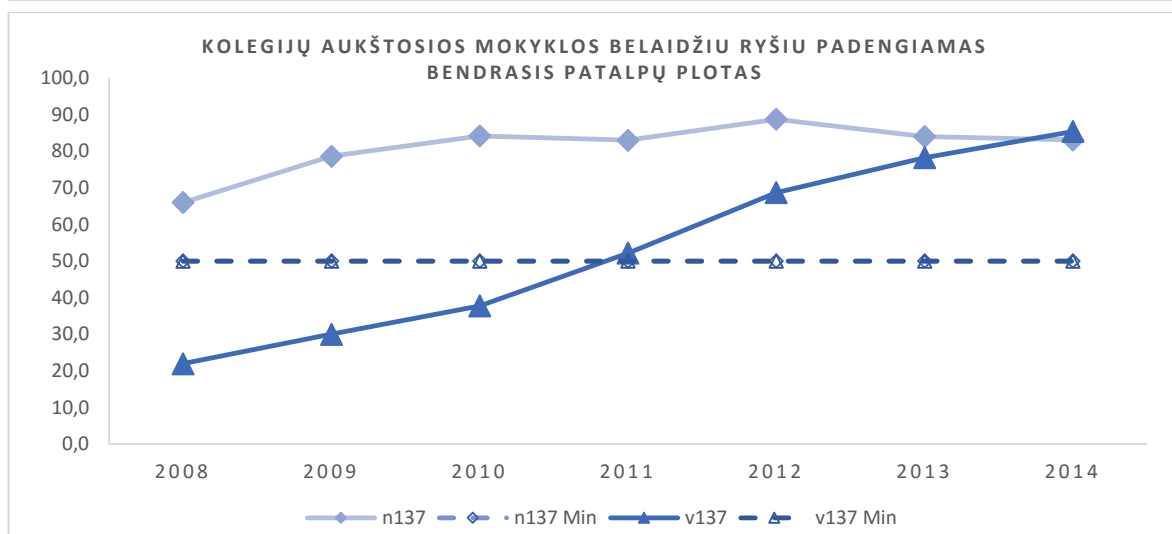
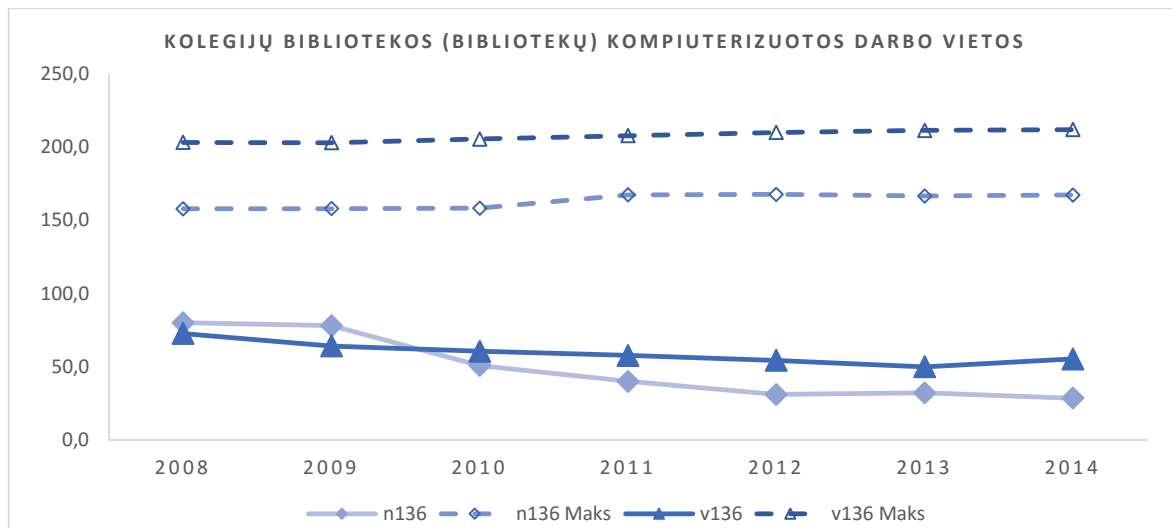
136 – bibliotekos (bibliotekų) kompiuterizuotos darbo vietos

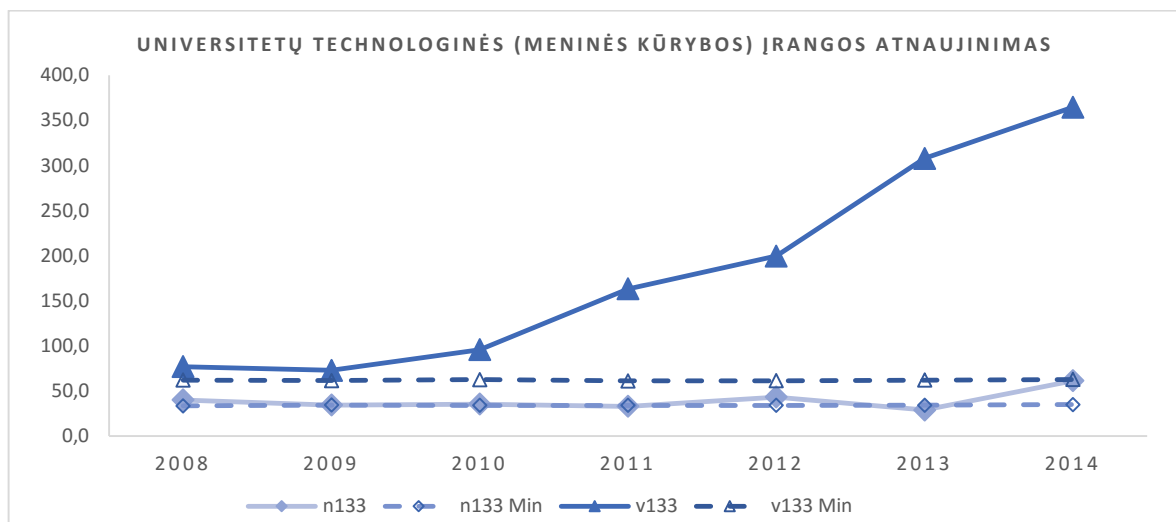
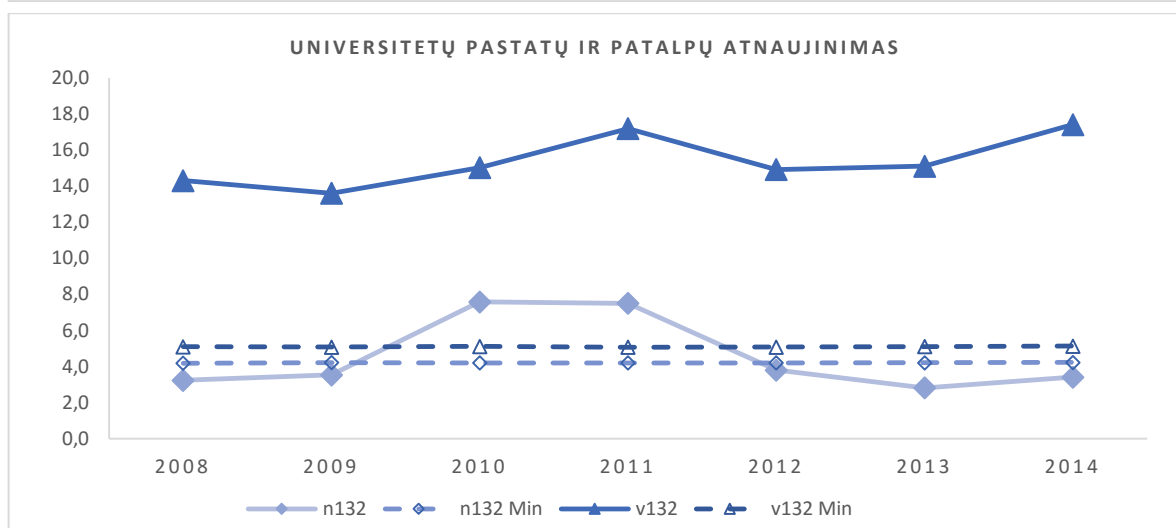
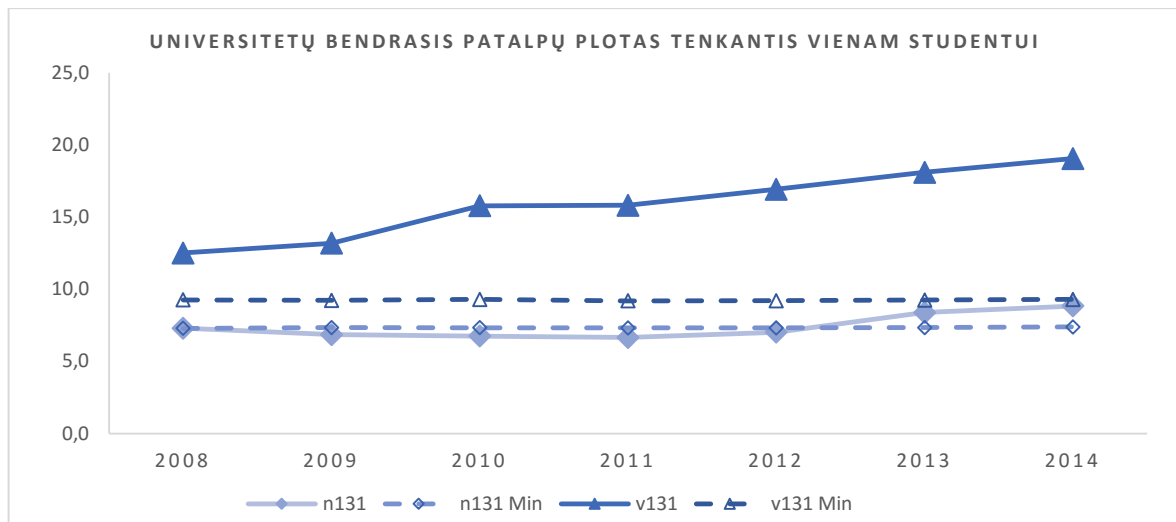
137 – aukštosios mokyklos belaidžiu ryšiu padengiamas bendrasis patalpų plotas

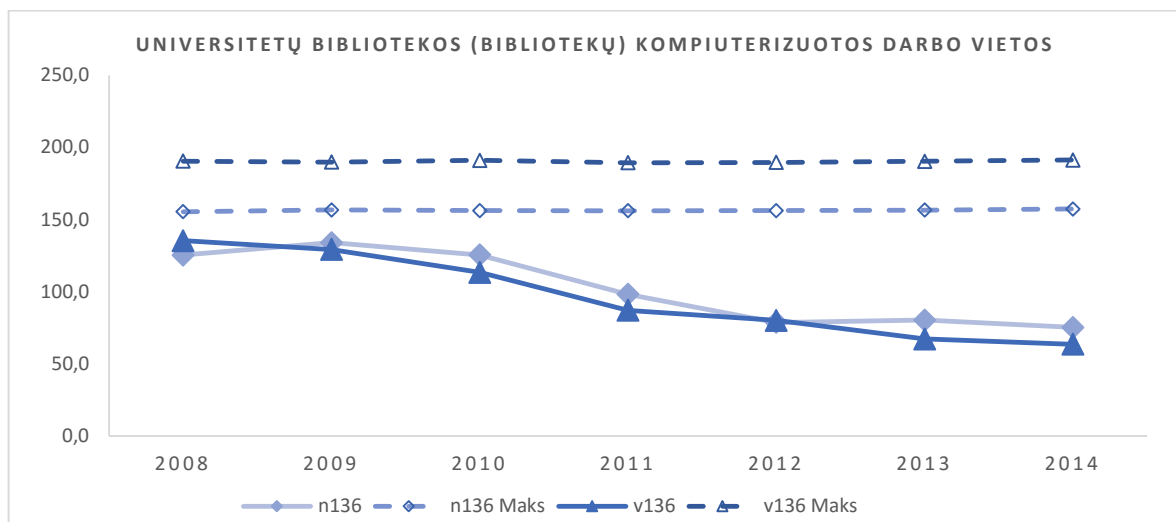
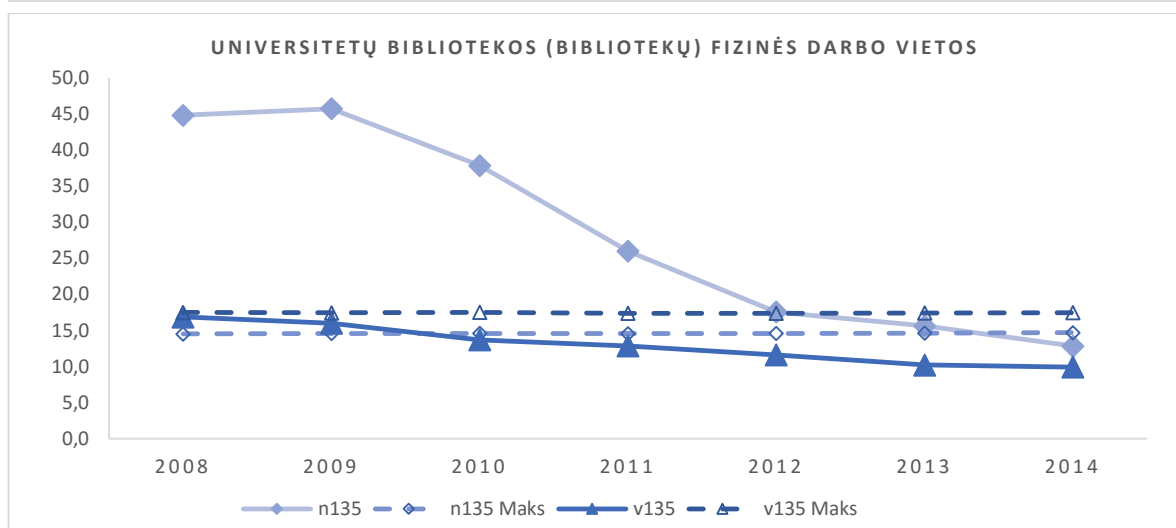
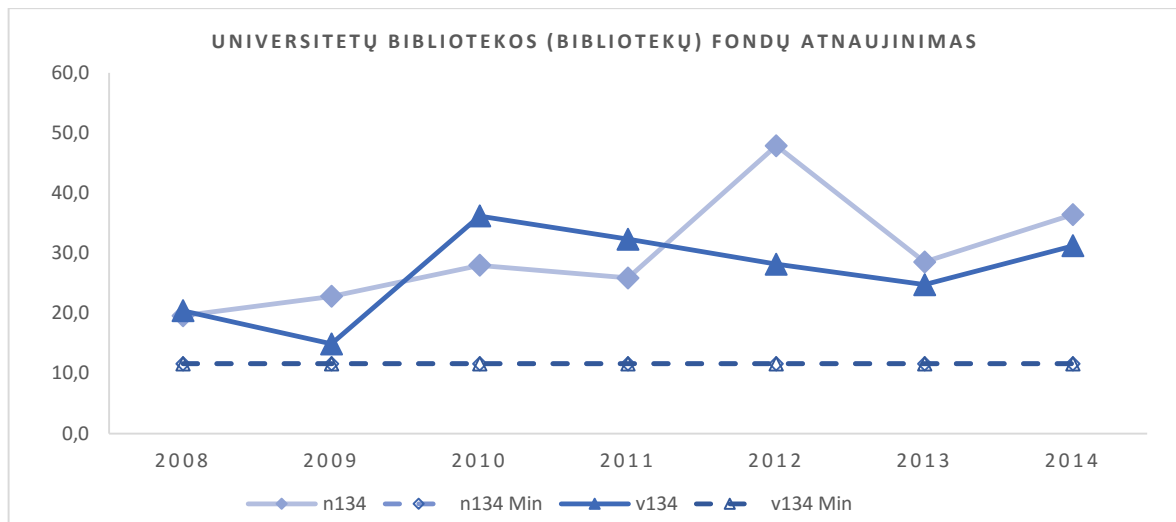
138 – informacinių technologijų išteklių atnaujinimas

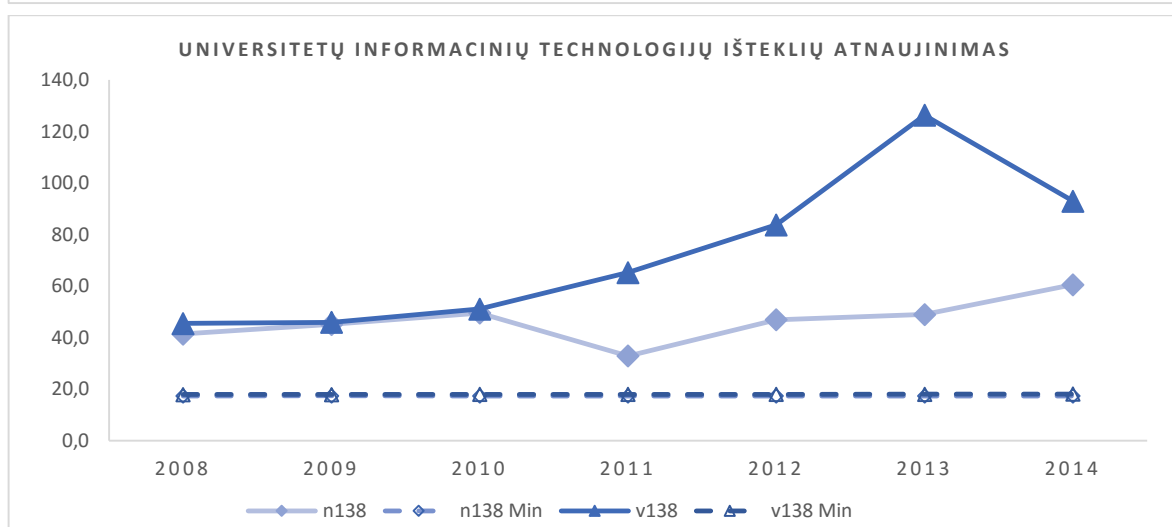
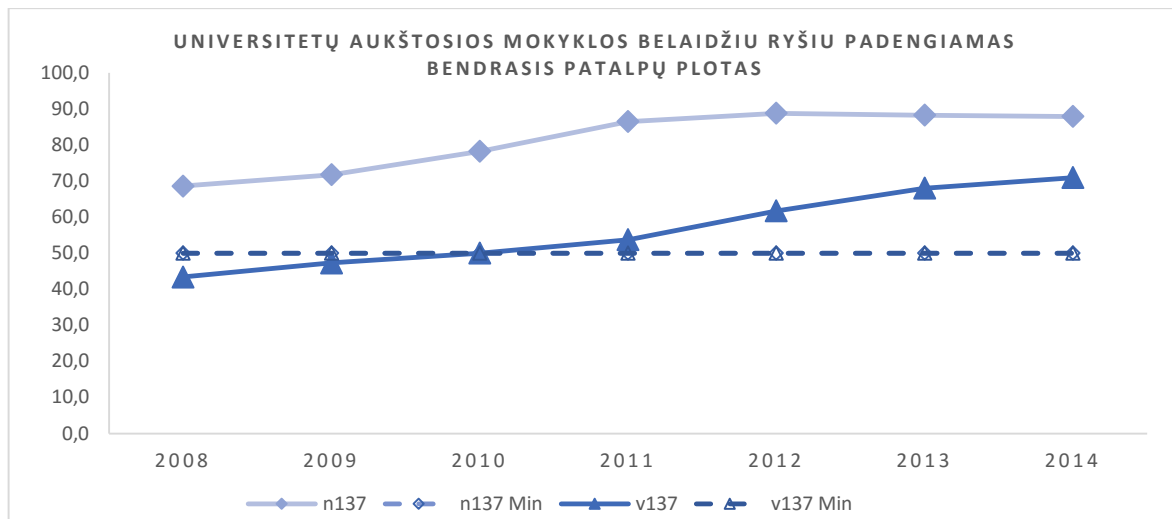
139 – lėšos, vidutiniškai tenkančios vienam studentui studijų srityse

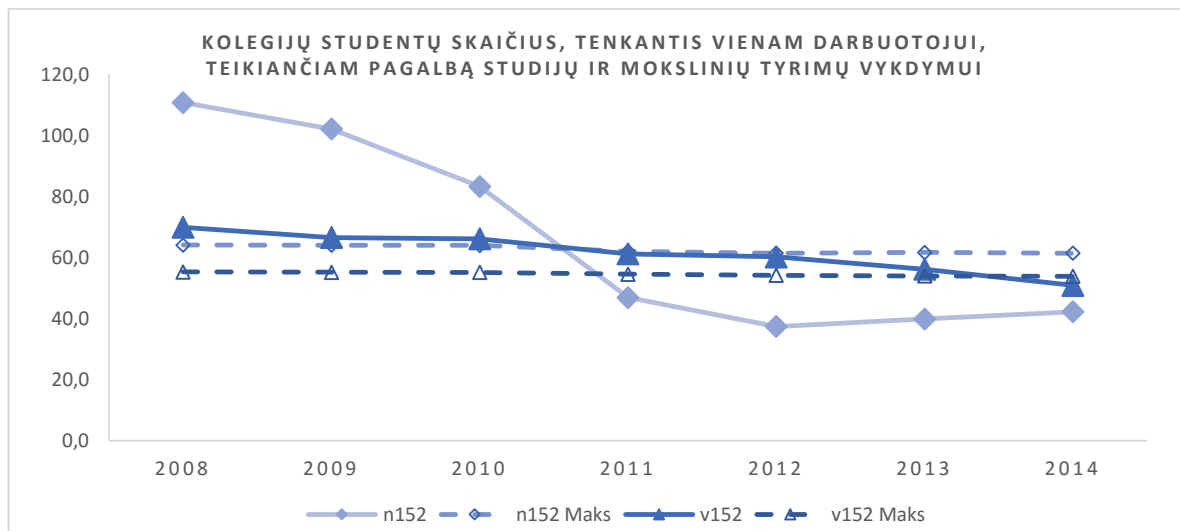
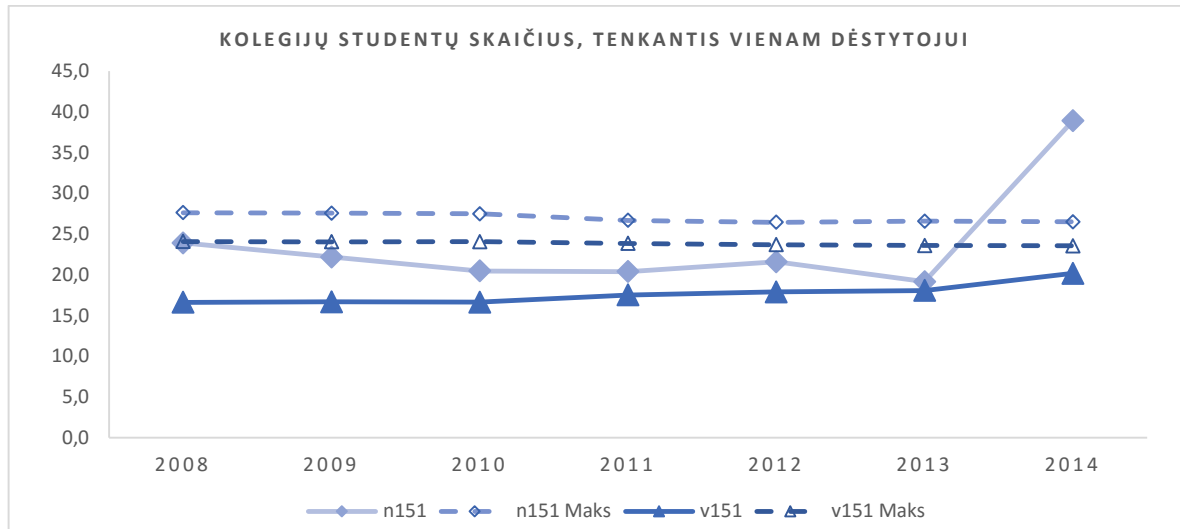

2 pav. Aukštosios mokyklos pedagoginio ir administracinio personalo sudėtis, struktūra ir kvalifikacija⁴

⁴ 151 – studentų skaičius, tenkantis vienam dėstytojui

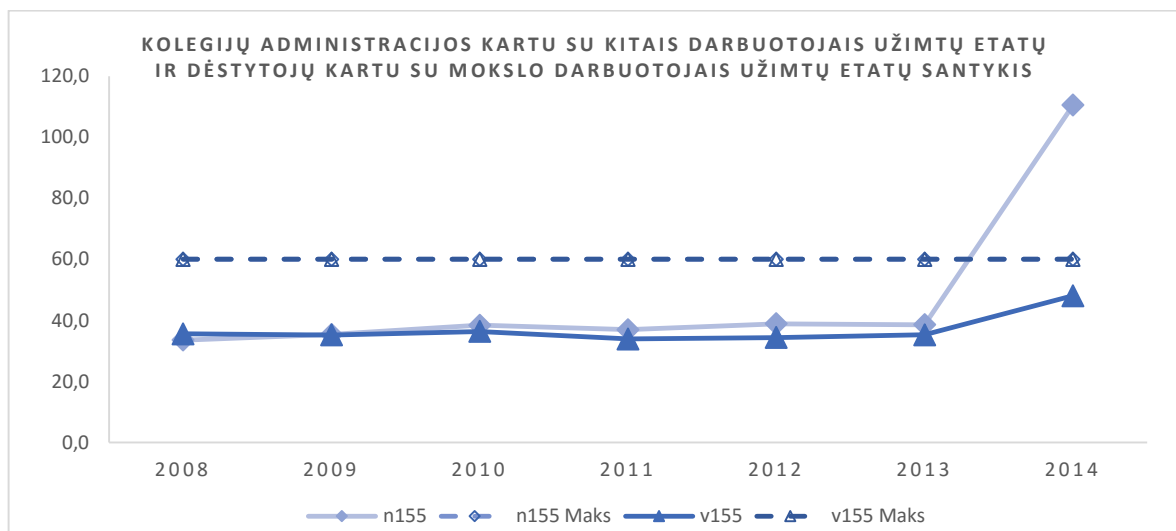
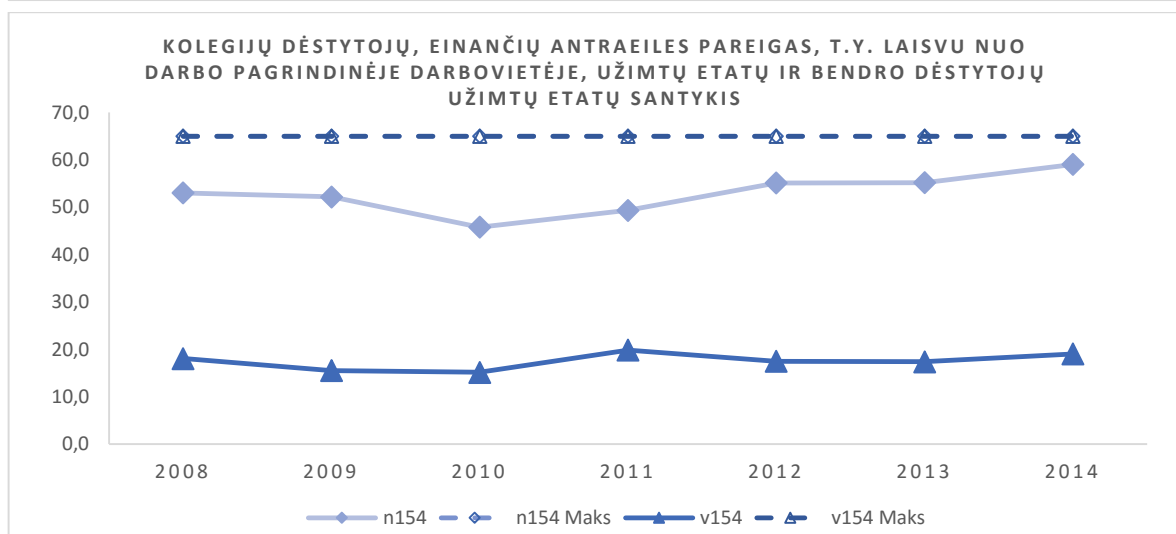
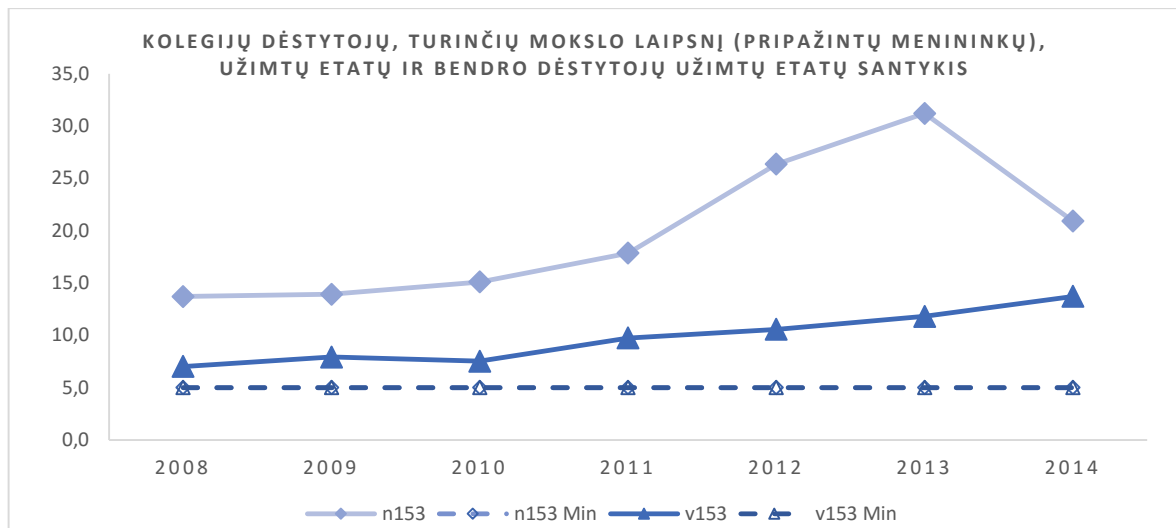
152 – studentų skaičius, tenkantis vienam darbuotojui, teikiančiam pagalbą studijų ir mokslinių tyrimų vykdymui

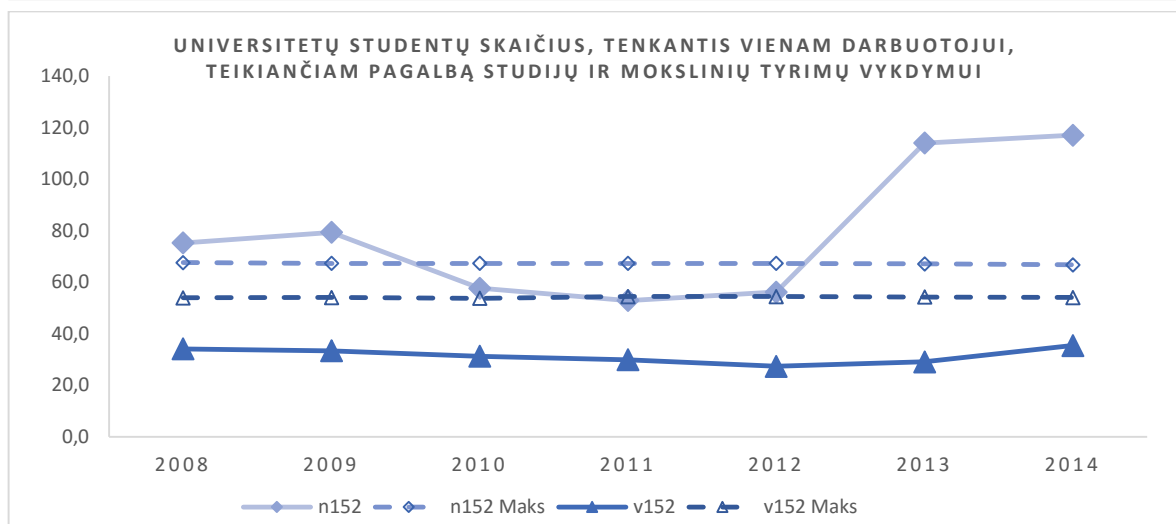
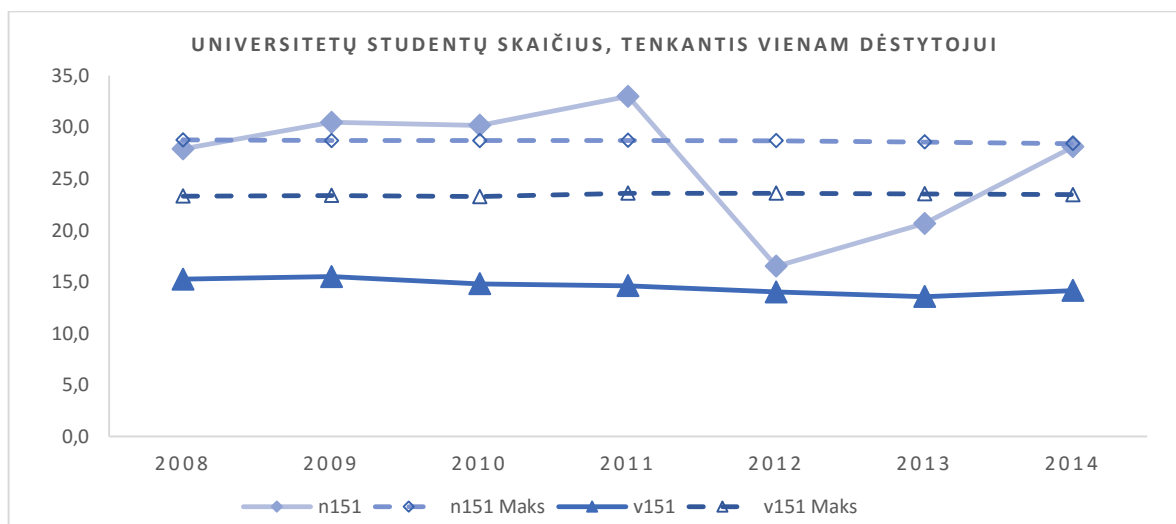
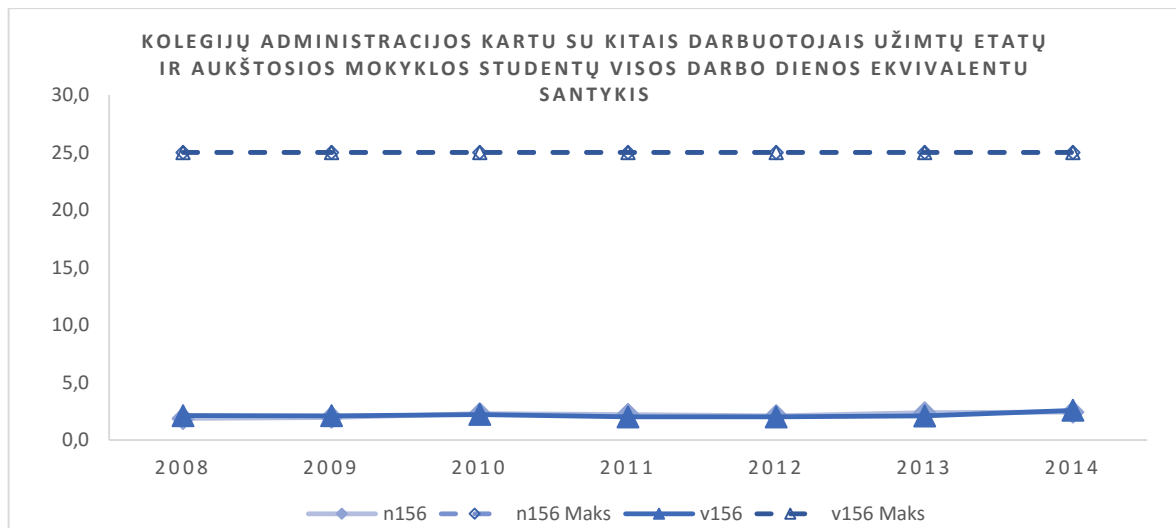
153 – dėstytojų, turinčių mokslo laipsnį (pripažintų menininkų), užimtų etatų ir bendro dėstytojų užimtų etatų santykis

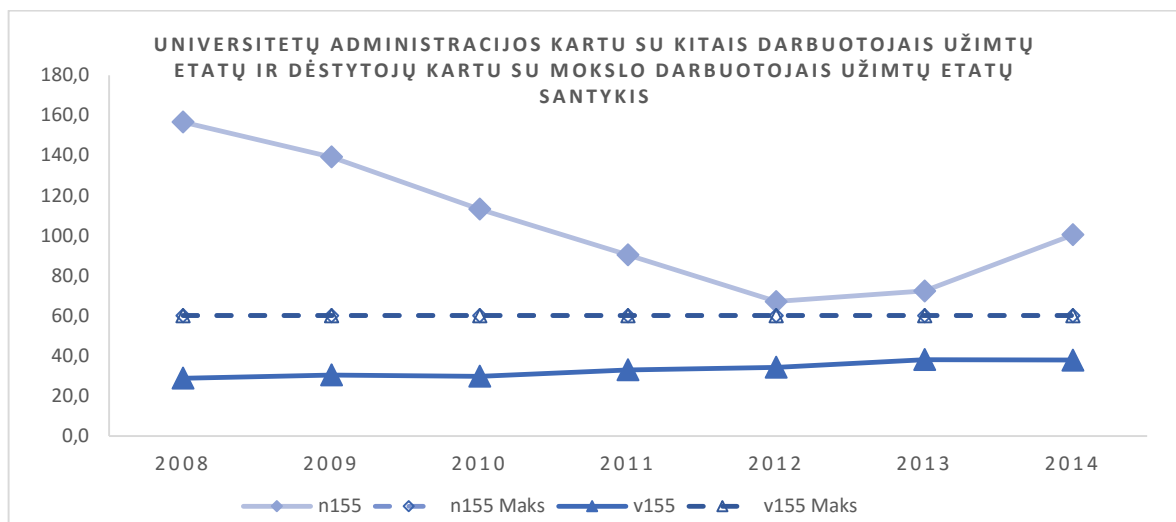
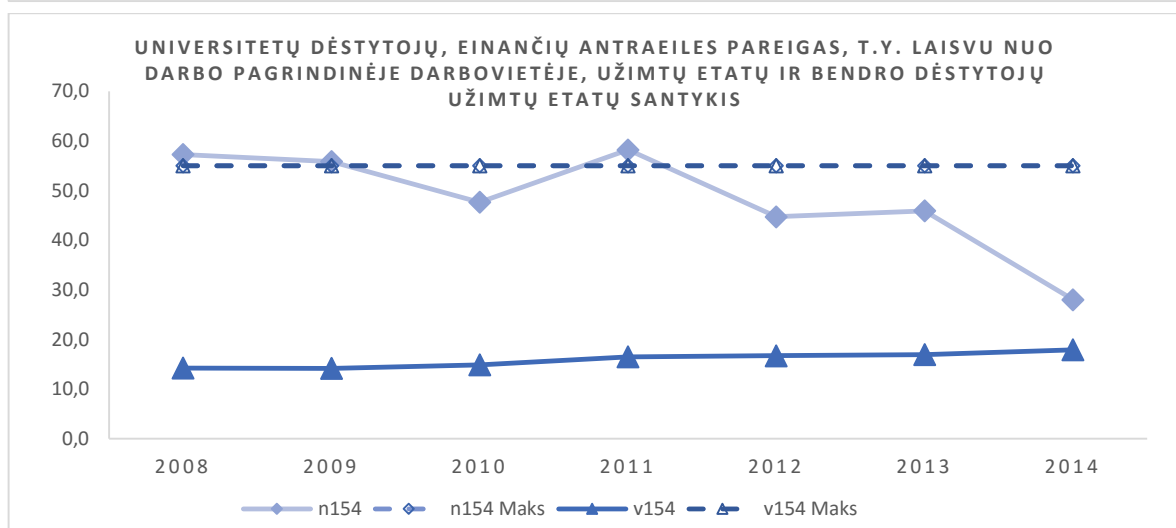
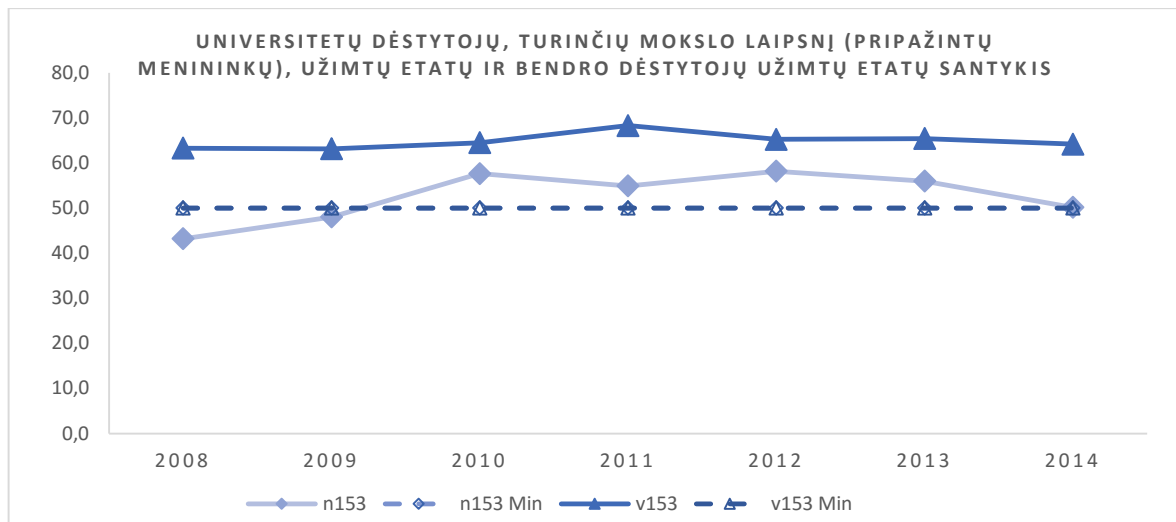
154 – dėstytojų, einančių antraeiles pareigas, t.y. laisvu nuo darbo pagrindinėje darbovietėje, užimtų etatų ir bendro dėstytojų užimtų etatų santykis

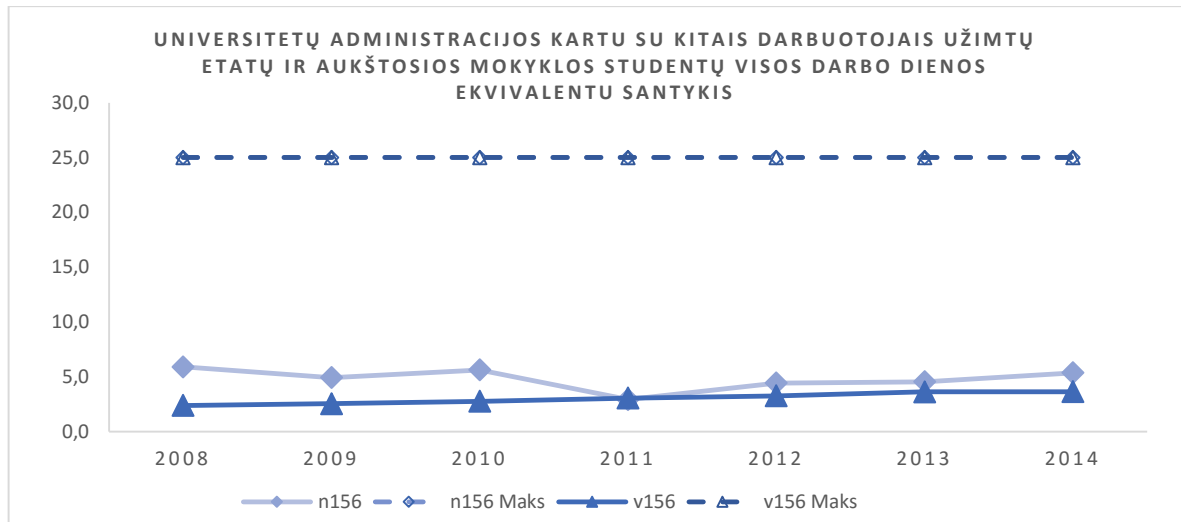
155 – aukštosios mokyklos administracijos kartu su kitais darbuotojais užimtų etatų ir dėstytojų kartu su mokslo darbuotojais užimtų etatų santykis

156 – aukštosios mokyklos administracijos kartu su kitais darbuotojais užimtų etatų ir aukštosios mokyklos studentų visos darbo dienos ekvivalentu santykis

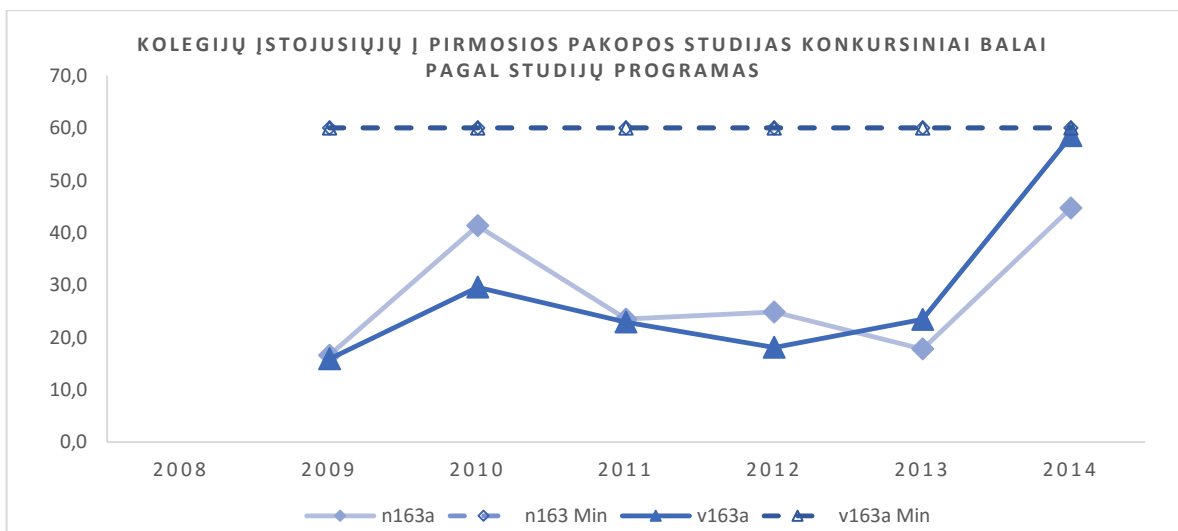
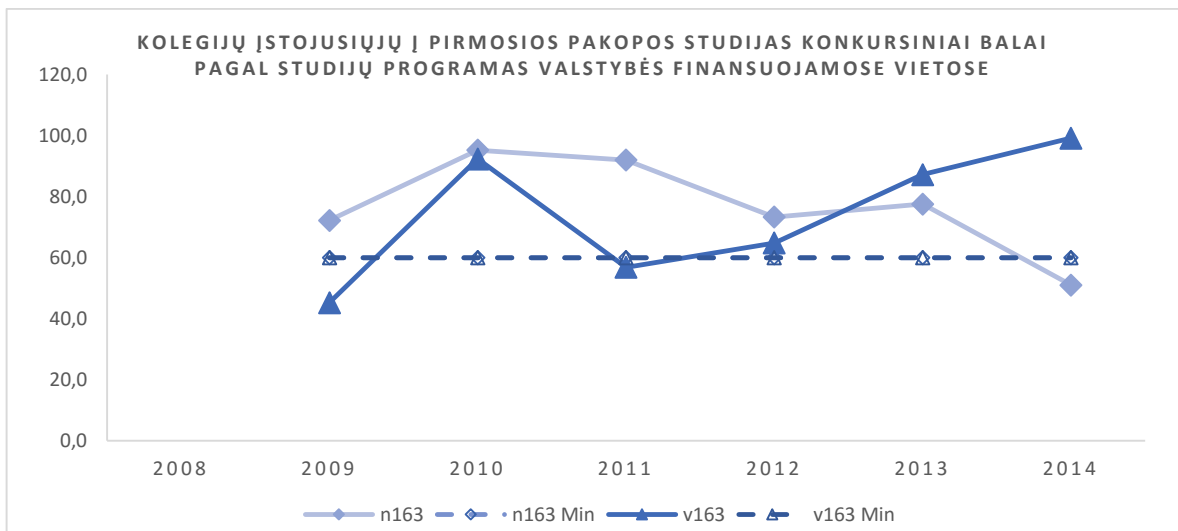
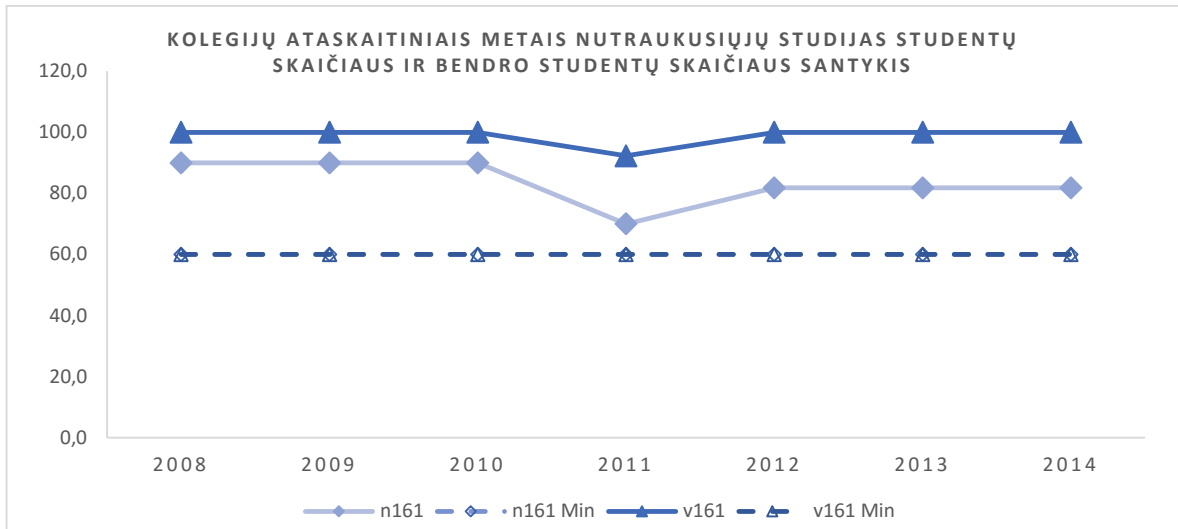

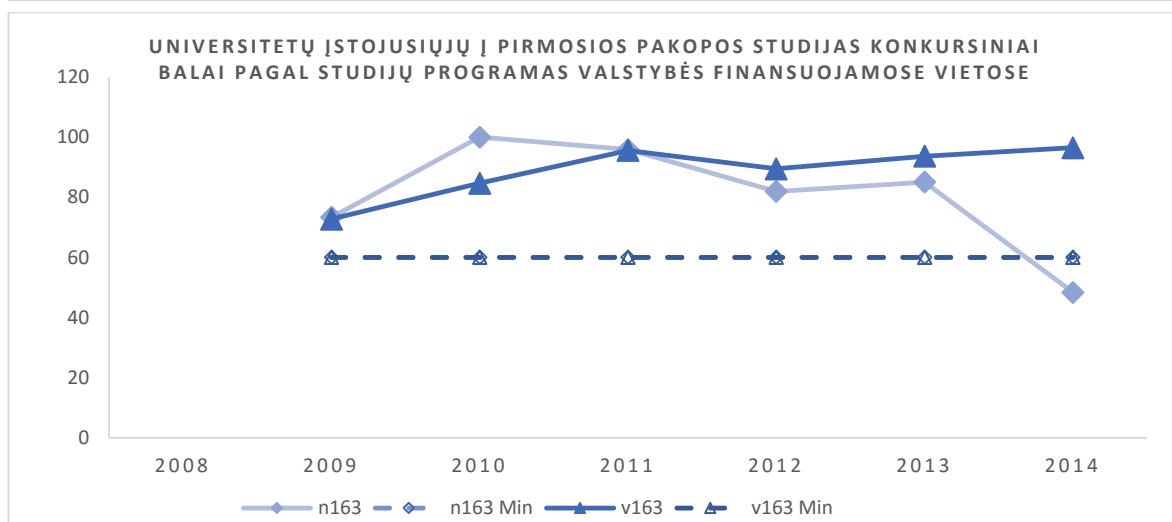
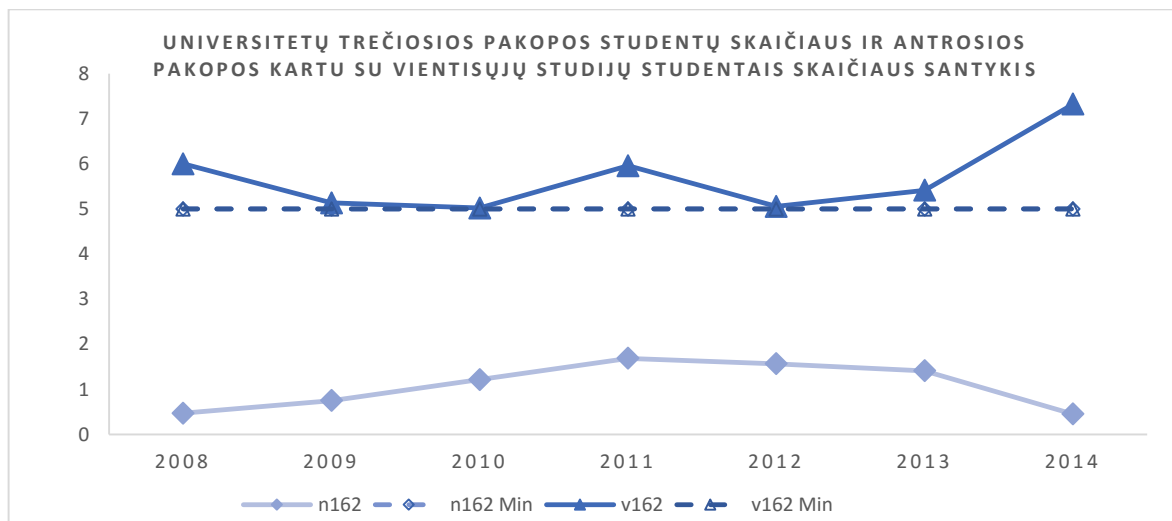
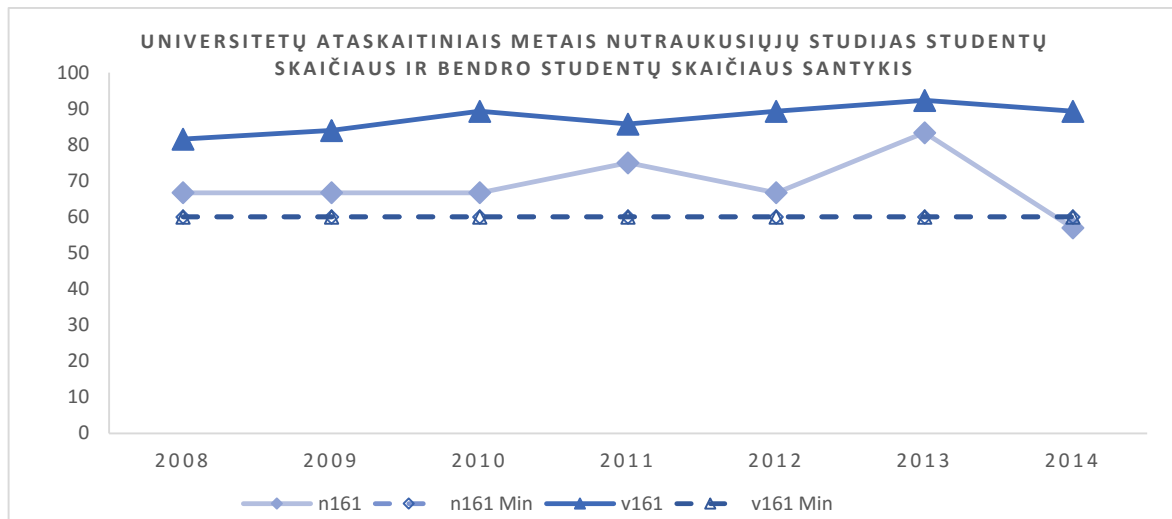
3 pav. Aukštosios mokyklos priimamų studijuoti asmenų akademinis pasirengimas ir pasirenkamų studijų motyvacija, studentų skaičiaus kaita⁵

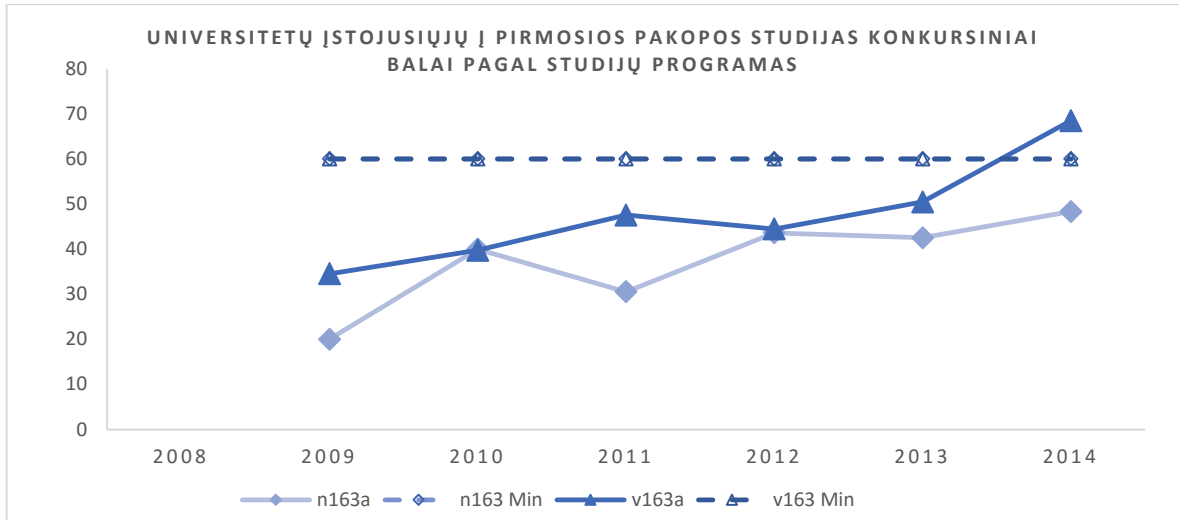

⁵ 161 – ataskaitiniais metais nutraukusiųjų studijas studentų skaičiaus ir bendro studentų skaičiaus santykis

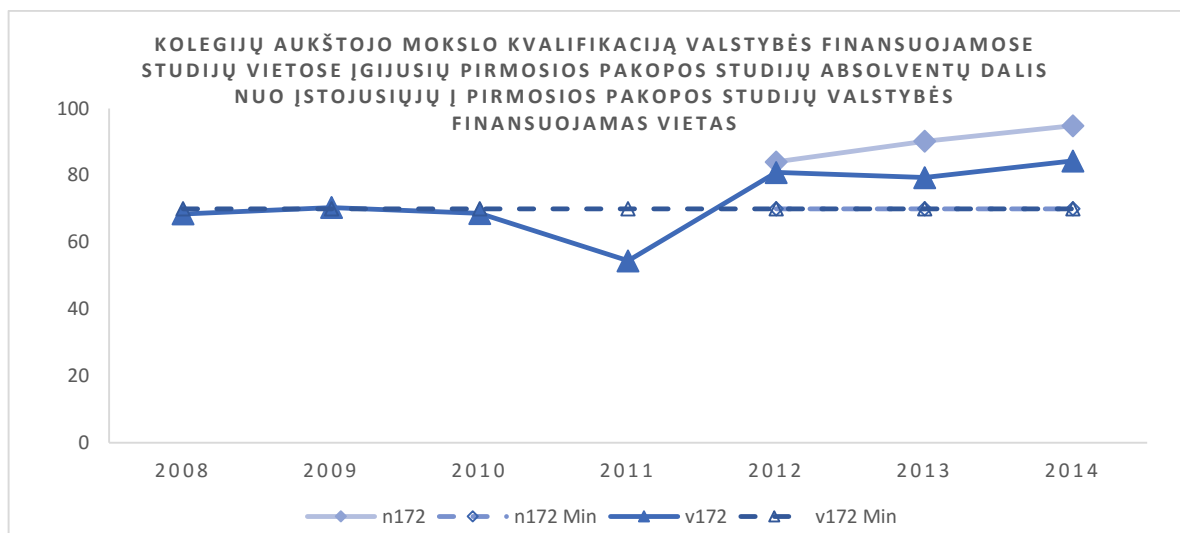
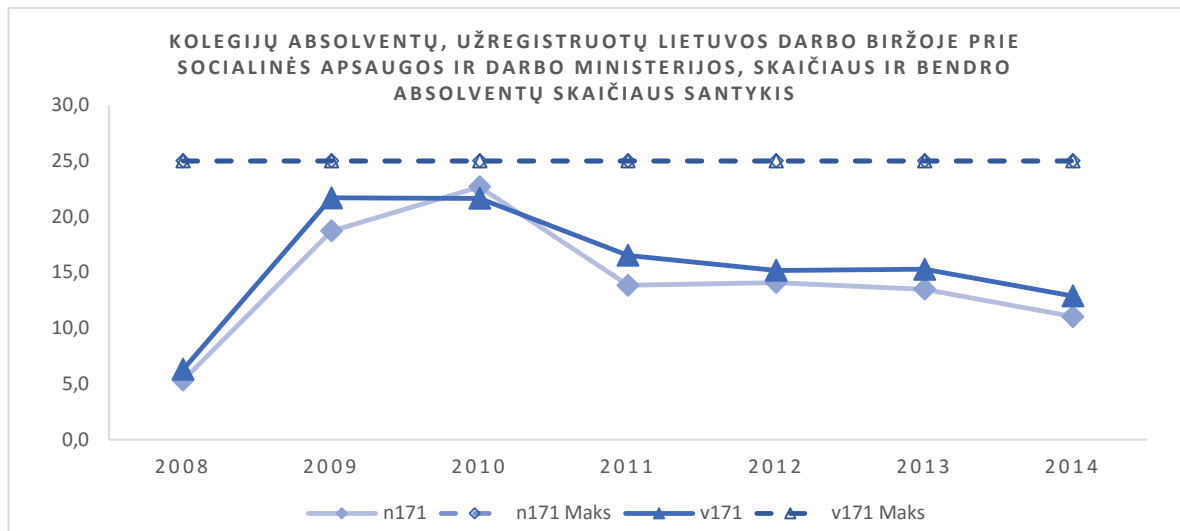
162 – trečiosios pakopos studentų skaičiaus ir antrosios pakopos kartu su vientisųjų studijų studentais skaičiaus santykis

163 – įstojusiųjų į aukštosios mokyklos pirmosios pakopos ir vientisąsias studijas konkursiniai balai pagal studijų programas

4 pav. Aukštosios mokyklos valstybės biudžeto lėšų naudojimo veiksmingumas⁶

⁶ 171 – aukštosios mokyklos absolventų, užregistruotų Lietuvos darbo biržoje prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos, skaičiaus ir bendro absolventų skaičiaus santykis

172 – aukštojo mokslo kvalifikaciją valstybės finansuojamose studijų vietose įgijusių pirmosios pakopos ir vientisųjų studijų absolventų dalis nuo įstojusiujų į pirmosios pakopos ir vientisųjų studijų valstybės finansuojamas vietas

173 – aukštojo mokslo kvalifikaciją valstybės finansuojamose studijų vietose įgijusių antrosios pakopos absolventų dalies nuo įstojusiujų į antrosios pakopos valstybės finansuojamas studijų vietas

174 – mokslo (meno) daktaro laipsnį valstybės finansuojamose studijų vietose įgijusiųjų dalies nuo įstojusiujų į trečiosios pakopos valstybės finansuojamas studijų vietas

